

MAYN PERHEEN UUTISKIRJE MAALISKUU, 2017

Riemukasta vuotta 2017 jokaiselle!

Tammikuu Mayn perheessä alkoi muutaman päivän lomamatkalla rannikolle, ennen kuin lasten sekä Jamesin intensiiviset koulupäivät taas alkoivat. Kun lapset ja mies olivat opetettavina, minä koitin saada suuret määrät Teologisen koulun (LST:n) sadosta valmistettua ja säilöttyä tavalla tai toisella. Oli kurpitsaa kookospähkinäkastikkeella, currykastikkeella, voissa paistettuna tai leivonnaisissa. Pakkasessa odottaa vieläkin useita annoksia kurpitsasosetta. Kurkkuja makeina tai tillietikkaisina suolakurkkuina tai tuoreina salaatisissa. Lapsille oli yllätyksenä kurkkupaloja joka päivä lounaslaukkuihin pakattuna. Sivuaskareena aloin järjestää ja arkistoida mieheni kaikenkarvaisia tiedostoja hänen pappisseminaarivuosistaan alkaen. Ja sinnittely vanhempainyhdistyksen velvollisuuksien kanssa jatkuu. Sain kuin sainkin hivutettua itseni puheenjohtajan pallilta sihteerin hommiin, mutta huomaan, että harteillani on nyt molemmat vastuut sen sijaan, että tehtävämäärä olisi vähentynyt. Puheenjohtaja oli sairaana pari kuukautta ja nyt leikkauksen jälkeen toipuu vielä ainakin maaliskuun loppuun. Varapuheenjohtaja on uusi vanhempi, joka ei ole päässyt kuvioihin vielä kunnolla kiinni, joten minä olen vastuuntuntoisena kantanut soitua. Olen ymmärtänyt, että jos haluan olla käytettävissä muualla, minun täytyy irtautua vanhempainyhdistyksestä kokonaan pois. Itseasiassa sattui niin somasti, että hiljattain löysin uuden innokkaan äidin, joka kuulemma mielellään tekisi sihteerin työt ensi vuonna. Herralle kiitos!

James on ollut ylityöllistetty opintojen sekä LST:n rakennusprojektin kanssa, mutta siitä huolimatta molemmat urakat tuottavat hänelle mielihyvää. Tohtorin tutkinnon suorittaminen on ollut haaveissa usean vuoden ajan, joten nyt kun siihen on viimein päässyt kiinni, eivät edes turhauttavat opintotehtävät lannista miestä. Ainakaan liikaa. Vaimollekin riittää jaettava tietotulvasta. Melkein niin paljon, että minustakin voisi tulla tohtori samalla kerralla :)

Tammikuun aikana saimme rakennusluvat kaikille LST:n rakennuksille, ja saman tien alkoi kirjaston perustusten teko. James ajaa sinne yöksi pari kertaa viikossa, jotta hän pysyy tilanteen tasalla ja voi ohjata työtä tarvittaessa. Ilman arkkitehti Jason Stephensia tästä ei kuitenkaan tulisi yhtään mitään. Jason on paikalla päivittäin ja on vastuussa siitä, että suunnitelmia seurataan ja että projekti etenee aikataulussa. Hän on osaava mies monessa asiassa ja on sopeutunut eloon Afrikassa ihailtavan hyvin. Kiitämme hänestä.

Helmikuussa James pyörähti reilun viikon verran Yhdysvalloissa. Saatuaani mieheni keskiyöllä takaisin, nukuimme vieretysten ihan kuin normaali pariskunta konsanaan. Seuraavana aamuna hän lähti LST:lle pariiksi yöksi ja on sittemmin käynyt kotosalla vain pikavisiiteillä. Että kiva kun kuitenkin tuli Amerikasta kotiin :). James oli tapansa mukaan vierailemassa eri seurakunnissa ja muissa tilaisuuksissa levittäen tietoisuutta Luterilaiset Afrikassa -järjestön työstä, jotta työn jatkuvuus olisi taattu hamaan tulevaisuuteen ja lähetyskeskusprojekti pystyy etenemään aikataulussa. Palatessaan hän toi mukanaan viisi innokasta vapaaehtoista, jotka kokevat voivansa auttaa eri tehtävissä LST:lla. Jokainen tulija on niistä seurakunnista, joissa vierailimme perheellä viime kesänä. On sähkömies, joka katsastaa koulun kytkennät sekä selvittää parasta tapaa asentaa tulevien rakennusten sähköt. Kaksi vapaaehtoista kehittävät viljelysmaan kastelumenetelmiä sekä työstävät muita viljelykseen liittyviä parannuskeinoja. Yksi ryhmän jäsen on pappi, joka tutustuu lähetystyöhön teologisesta näkökulmasta, ja sitten vielä eläkkeelle jäänyt monitaituri puutyöläinen, joka voi olla

auttamassa siellä ja täällä. Hienoa on saada auttavia käsiä rukous- ja taloudellisen tuen lisäksi!

Riemullisin ja liikuttavin juttu oli, kun tämän tiimin ikääntynyt herrasmies, Duane, pyysi tulla kastetuksi tuhkakeskiviikon jumalanpalveluksessa. James otti heidät mukaansa viime viikonloppuna

vieraillessaan Maasai-alueella, josta eräs mies on käynyt meidän kappelissamme jo usean viikon ajan. Hän on pyytänyt Jamesia tulemaan kotipaikalleen kertomaan Jeesuksesta, koska heillä ei ole sillä seudulla pappia. James opetti muunmuassa kasteesta, ja tämän session seurauksena Duane, joka on uusi tulokas luterilaisessa kirkossa, tuli jälkeen päin juttelemaan Jamesin kanssa lisää. Amerikan tiimin Adam-pastori sai kunnian kastaa ystävänsä Jumalan lapseksi ja ikuisen elämän perilliseksi.

Koulurintamalta paras uutinen on, että Tristanin kaveri, Sam, tuli Amerikasta takaisin Tristanin luokalle joulun jälkeen. Olen hänen äitinsä ystävä ja hän kertoi, että heti ensimmäisenä koulupäivänä Sam oli ennen Tristanin saapumista mennyt istumaan muiden luokan poikien viereen lounasaikaan. "Mene muualle istumaan. Tässä ei ole tilaa sinulle", oli poikien kommentti. Tervetuloa vaan takaisin Keniaan Sam. Tristan joutui kärsimään samaa kohtelua koko viime vuoden. Olen onnellinen, että poikani, joka on viimein löytänyt paikkansa kouluyhteisössä ihon väristään huolimatta, voi olla kaverilleen tukena ja turvana. Yhdessä norjalaisen ja japanilaisen pojan kanssa heille on muodostunut mahtava poikaporukka, eikä kukaan enää joudu istumaan yksin. Pojat viettävät aikaa keskenään myös viikonloppuisin. Yhtenä viikonloppuna he olivat Jamesin kanssa LST:lla linnoituksia rakentaen ja eläimiä tarkkaillen. Sunnuntaisin he tekevät metsäreissuja.

Toinen ilonaihe ovat Maggien, Tristanin sekä Sarain jalkapallo- sekä koripallokaudet, jotka ovat täydessä vauhdissa ja pääsemme perheellä kannustamaan heitä toisia kouluja vastaan pelattavissa peleissä ainakin kerran viikossa, parhaimmillaan kolme kertaa. Tristanin joukkue myös valmentaa ala-asteen lauantai koripalloharjoituksia, joihin Jonas osallistuu. On hienoa seurata jokaisen taitojen kehitystä. Olemme kiitollisia siitä, että kaikki nauttivat liikkumisesta. Me vanhemmatkin olemme kyenneet sisältämään ainakin lyhyitä urheilutuokioita lähes joka päivälle.

Erittäin iso omassa mielessäni pyörivä asia on kotikoulun aloittaminen(!) Olemme miettineet asiaa monta vuotta, ja viimein tulleet tulokseen, että ensi kouluvuoden alusta olisi hyvä aika koittaa sitä. Koulun uskonnon opetus on vaivannut meitä pidemmän aikaa: toki lapsemme saavat kristillistä kasvatusta kotona, mutta olisi hyvä, jos ei turhan montaa tuntia viikossa tarvitsisi hukata opetukseen hyvistä töistä tai omasta hyvydestä pelastuksen välineinä. Toiveenamme on myös yrittää syventää lasten taitoja muunmuassa kirjallisuuden alueella.

Maggie ei missään tapauksessa halua luopua sosiaalisesta kanssakäymisestä kavereidensa kanssa ja luultavasti suorittaa lukion loppuun koulussa, vaikka muuttaisimmekin pitkän matkan päähän LST:lle. Myös Tristan on harvinaisen onnellinen, koska hänelläkin on nyt hyviä kavereita ja hän nauttii urheilumahdollisuuksista. Samoin Jonas haluaa olla koulussa. Matthew ei ole oikein koskaan innostunut koulun käynnistä, mutta olen huomannut, että hän tappelee vastaan, jos minä koitan opettaa hänelle jotain. Koulussa hän kuitenkin on "opetettavissa", ja haluaisin hänen vielä kehittyvän sosiaalisissa taidoissakin, joten ajattelimme, että tässä vaiheessa hän jatkaa opiskelua totuttuun tapaan. Sarai ja Sofia tulevat toimimaan koekaniineina ensi vuonna. Molemmat toivovat kotikoulua, ovat innostuneita aloittamaan suomenkieliopinnot, ja luonnollisesti lukujärjestykseen tulee liitettyä kotitalous ja toivottavasti myös käsityöt. Meinaan kysyä koululta, jos tytöt voisivat pelata koulun koripallojoukkueessa ja jatkaa instrumenttien soittoa. Jos nämä onnistuvat, niin uskoisin, että kotikoulusta kehkeytyy mainio juttu. Olen innoissani sekä mahdollittoman kauhuissani.

Mieleni ei siis ole täysin levollinen, mutta rukoilen, että tämä epävarmuus pikkuhiljaa asettuisi. Seuraajan löytäminen vanhempainyhdistykseen avasi osaltaan polkua. Kyllä kotikoulun myötä tulee varmasti totuteltavaa yhdelle jos toisellekin, mutta luulen, että

kunhan pääsen tästä alkukankeudesta yli, niin ei tämän takia voi elämä ihan pilalle mennä. Katsotaan nyt ensin vuoden verran ja päätetään sen jälkeen palaavatko tyttöset takaisin kouluun, vai kasvaako kotona koulutettavien määrä isommaksi. Jumala meitä ohjatkoon.

“Poikani, pidä isäs käskyt, ja älä hylkää äitis lakia. Sido ne alati yhteen sydämes päälle, ja ripusta ne kaulaas. Koskas vaellat, niin ne johdattavat sinua; koskas lepää, niin he varjelevat sinua; koskas herää, niin he puhuttelevat sinua.” Sananlaskut 6:20-22

Teistä kiittäen,

James Tiina Maggie Tristan Sarai Sofia Jonas Matthew

Lutherans In Africa – Luterilaiset Afrikassa

OPETTAEN AFRIKAN KRISTITTYJÄ USKON OPETTAJIKSI

Luterilaiset Afrikassa -järjestö on rekisteröity omaa tuottoa tavoittelemattomana organisaationa. Jos haluat tukea evankeliumin julistamista ja työntekijöiden valmistamista elonkorjuuseen, vieraile www.lutheransinafrica.com lähettääksesi lahjoituksen netissä tai lähetä tukesi:

Lähetystilin Numero:

IBAN FI79 5214 1320 0130 13

SWIFT OKOYFIHH

Viitenumero: 1232

Saaja: Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys r.y.

Lahjoitukset lähetyskeskusprojektiin:

IBAN FI79 5214 1320 0130 13

SWIFT OKOYFIHH

Viitenumero: 4420

Saaja: Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys r.y.

